

**Παρακλητικός Κανὼν
εἰς τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν**
*Ποίημα Γερασίου Μοναχοῦ
Μικραγιαννανίτου*

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Αμήν.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ
με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν
ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ
μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου,
Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ
πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι,
ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ
με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς
σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ

θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει
σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ
ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

*Καὶ εὐθὺς τό· Θεὸς Κύριος, ἐξ ἐκατέρων τῶν
Χορῶν, ὡς ἐξῆς·*

ΧΟΡΟΣ**Ἦχος δ'.**

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θανμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.**Ἦχος δ'.** Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἀθληφόρος εὐκλεῆς τοῦ Σωτῆρος,
καὶ τῶν θαυμάτων ἀνεξάντλητος κρήνη, καὶ
βοηθὸς ἡμῶν ἐν περιστάσεσι, πρόφθασον
καὶ λύτρωσαι, λοιμικῶν νοσημάτων,
καὶ πάσης στενώσεως, καὶ ἀνάγκης καὶ
βλάβης, τοὺς ἀδιστάκτω πίστει καὶ στοργῇ,
ἐξαιτουμένους, Βαρβάρα, τὴν χάριν σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό.**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ
γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς
ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ

ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σφάζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα

ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίάματα βλύζουσα κρουνηδόν,
ψυχῶν θεραπεύεις, καὶ σωματῶν πάθη
δεινά, τῶν πίστει καὶ πόθῳ προσιόντων,
Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα, τῇ σκέπῃ σου.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσεως μάρτυς ταῖς ἀστραπαῖς,
σκεδάξεις πνευμάτων, ἀκαθάρτων τὸν
σκοτασμόν, καὶ ρῶσιν καὶ χάριν καὶ υἱεῖαν,
τοῖς ἐν νυκτὶ ἀνατέλλεις τῶν θλίψεων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Συνουῶσα ἀλήκτως τῷ ποιητῇ, ἀπαύστως
δυσώπει, παρηρησία μαρτυρικῇ, ἡμᾶς
ἐκλυτροῦσθαι Ἀθληφόρε, τῶν ἐν τῷ βίῳ
κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἀφθόρως τεκοῦσα σωματικῶς, τὸν
πάντων Δεσπότην ἀφθαρτίζοντα τὸν
Ἀδάμ, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, φθοροποιῶν
νοημάτων με λύτρωσαι.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ
εἴληφας, ὅθεν τὰς πολλὰς μου ὁδύνας
καὶ τὰ συντρίμματα, μάρτυς θεράπευσον,
καὶ τῆς ψυχῆς μου τὴν λύπην, εἰς χαρὰν
μετάβαλε, Βαρβάρα ἔνδοξε.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου τὴν τριβὸν, περιφανῶς
ἤνυσας, ὅθεν πρὸς ὁδὸν τὴν εὐθείαν, ἡμᾶς
κυβέρνησον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐξ
ἀτραπῶν ἀπωλείας, τῇ προμηθεστάτῃ σου,
Βαρβάρα χάριτι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀσθενείαις βαρεῖαις, καὶ ἀλγεινοῖς
πάθεσι, διὰ παραπτώσεων πλῆθος, δεινῶν
ἐτάζομαι, ὅθεν κραυγάζω σοί, τὸν τῆς
ὁδύνης μου πόνον, κούφισον πανεύφημε,
θεία σου χάριτι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖς τῇ κακίᾳ, τὸ τῆς ψυχῆς
ἔσβεσα, κάλλος καὶ ἡμαῦρῳσα Κόρη,
πράττων τὰ ἄτοπα. Σὺ οὖν με λύτρωσαι, τῆς
πονηρᾶς συνηθείας, καὶ τῆς μετανοίας μου,
τὸ φῶς ἀνάτειλον.

Διάσωσον, Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα,
τοὺς σοὺς οἰκέτας, πάσης βλάβης καὶ
νοσημάτων καὶ θλίψεων, καὶ τοῖς θερμῶς σέ
καλοῦσιν αἰεὶ βοήθει.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε
Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ
σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου
τὸ ἄλγος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
(καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ τῶν δι' οὓς ἡ
παράκλησις τελεῖται).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Θαυμάτων πηγὰς, Βαρβάρα ἀναβλύζουσα, προφθάνεις θερμῶς, τοὺς ἐπιβοωμένους σου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, καὶ διώκεις λοιμώδη νοσήματα, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι σεμνή. Τῆς τούτων ἡμᾶς ρύμης διάσωζε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς ἐνέδρας τοῦ δράκοντος, ἃς τεκταίνει μάρτυς καθ' ἡμῶν σύντριψον, τῇ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου, καὶ τῆς τούτου βλάβης ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑποπέσας ταῖς θλίψεσιν, ὡς παραπικράνας Χριστὸν τὸν εὐσπλαχνον, ἐκ καρδίας ἀνακράζω σοι· Λῦσον ὦ Βαρβάρα, τὴν ἀθυμίαν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σωτηρίαν ἐξαίτησαι, καὶ ἀρρωστημάτων τὴν ἀπολύτρωσιν, καὶ εἰρήνην τε καὶ ἔλεος, τοῖς σε ἀνυμνοῦσι, Βαρβάρα πάνσεμνε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, ἴασαι Παρθένε τῇ σῇ χρηστότητι, καὶ παθῶν

με σκότους λύτρωσαι, τῇ φωτοχυσίᾳ τῆς προνοίας σου.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ θεοειδῆς, ἀρωγὴ σου ἡμῖν γένοιτο, ὥσπερ αὖρα ἀναψύξεως σεμνή, πειρασμῶν ἀποσβεννύουσα τὸν καύσωνα.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόσων χαλεπῶν, καὶ ποικίλων περιστάσεων, καὶ δεινῶν ἐπιβουλῶν καὶ ἀναγκῶν, ἀνωτέρους, ὦ Βαρβάρα ἡμᾶς φύλαττε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σκέπη ἀρραγῆς, καὶ προστατίς καὶ ἀντίληψις, καὶ θερμὴ πρὸς τὸν Χριστὸν καταλλαγή, ἡμῖν ἔσο ἐν τῷ βίῳ καλλιπάρθενε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὑψωσον ἡμῶν τὴν διάνοιαν, Πανάμωμε, ἐξ ὑλώδους προσπαθείας μοχθηρᾶς, πρὸς ἀγίας ἀναβάσεις θείου ἔρωτος.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσήματα χαλεπὰ καὶ χρόνια, θεραπεύουσα τῇ σῇ προστασίᾳ, τῆς τούτων βλάβης ἡμᾶς ἀνωτέρους, Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα διάσωζε, καὶ πρέσβευε τῷ Ποιητῇ, τῶν πταισμάτων ἡμῖν δοῦναι ἄφεσιν.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν δέησιν τῆς ψυχῆς μου πρόσδεξαι, ὡς θυμίαμα εὐῶδες Βαρβάρα, καὶ δυσωδίας παθῶν ἀκαθάρτων, τὴν μολυνθεῖσαν

καρδίαν μου κάθαρον, καὶ τοῦ νοός μου τὰς
πολλὰς, ἐκτροπὰς ἐπανόρθωσον δέομαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ρυσθῆναί με τῶν ἐν βίῳ θλίψεων, καὶ
παντοίων ἀναγκῶν καὶ κινδύνων, καὶ
ψυχικῆς ἀθυμίας καὶ λύπης, τὸν προσιόντα
θερμῶς τῇ πρεσβείᾳ σου, τὸν σὸν Νυμφίον
Ἰησοῦν, ἐκδυσώπει Βαρβάρα ἐκάστοτε.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον τὴν νοσοῦσαν ψυχὴν μου,
μυστικῇ ἐπισκοπῇ σου Παρθένε, καὶ τὰς
τοῦ σώματος παῦσον ὀδύνας, καὶ τῶν
πταισμάτων μοι δώρησαι ἄφεσιν. Σὺ γὰρ
προστάτις μου θερμῇ, καὶ ἐν σοὶ πεποιθῶς
διασώζομαι.

Διάσωσον, Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα,
τοὺς σοὺς οἰκέτας, πάσης βλάβης καὶ
νοσημάτων καὶ θλίψεων, καὶ τοῖς θερμῶς σέ
καλοῦσιν ἀεὶ βοήθει.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρησίαν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
(καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ τῶν δι' οὓς ἡ
παράκλησις τελεῖται).

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. *Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.*

Θαυματοργίαις πολλαῖς διαλάμπουσα,
τῶν νοσημάτων ἐξαίρεις τὸν καύσονα,

καὶ τὴν ὑγείαν βραβεύεις τοῖς πάσχουσι,
Παρθενομάρτυς Βαρβάρα ἐκάστοτε, διό σου
τὴν χάριν κηρύττομεν.

Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι. (δίς)

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ

(ε' 24 - 34)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ
ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ
γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα,
καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν
καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα,
καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς

τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ
Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν ἤψατο
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ
ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ,
σωθήσομαι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ
τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι
ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μαστιγῆς. καὶ εὐθέως ὁ
Ἰησοὺς ἐπιγινούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ
δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ
ὄχλῳ ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων;
καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις
τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς
μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν
τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε
καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ
πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ
ἴσθι ὑγιὲς ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Νύμφη πανακέρατος, τοῦ Βασιλέως τῆς
δόξης, παρθενία λάμπουσα, καὶ στερεῶς
ἀθλήσεως τοῖς παλαίσμασιν, ἀληθῶς
πέφνηας, Βαρβάρα θεόφρον, διὰ τοῦτό σου
δεόμεθα, πάσης στενωπῆς καὶ ἐπηρειῶν

τοῦ ἀλάστορος, λυμαντικῶν παθήσεων,
καὶ φθοροποιῶν τε μολύνσεων, ἀβλαβεῖς
συντήρει, ἡμᾶς τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς,
καὶ τὴν θερμὴν σου βοήθειαν, αἰτοῦντας
ἐκάστοτε.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας
ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου
Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων
Θέκλας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης,
Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς
καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν
ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ
Ἄννης· τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος

Βαρβάρας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.
Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοηθοῦσα μὴ παύση, τοῖς ἐν πόνοις
τελοῦσι καὶ περιστάσεσι, καὶ ρῶσιν
καὶ ὑγείαν, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, τῇ
πρεσβείᾳ σου νέμουςα, Βαρβάρα νύμφη
Χριστοῦ, τοῖς σὲ ὑμνολογοῦσι.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ δοθεῖσά σοι χάρις, ὑπὲρ ἥλιον
πᾶσι τῆς προστασίας σου, ἀπλοῦσα τὰς
ἀκτίνας, παθῶν τὴν σκοτομήνην, καὶ δεινῶν
τὴν ἐπίλυσιν, διασκεδάζει ἀεὶ, Βαρβάρα
καλλιμάρτυς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νεκρωθεῖς τῇ κακίᾳ, ἀρρωστήμασι
πλείστοις νῦν κατατρύχομαι, ἀλλ' ὦ
Μεγαλομάρτυς, ἐπίφανον ὑπόθεν, τὴν
θερμὴν σου ἀντίληψιν, καὶ τῶν πολλῶν μου
κακῶν, ρυσθήσομαι ἐν τάχει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὁμβροφόρε νεφέλη, τὸν σωτήριον ὄμβρον σὺ ἐτείσασα, κατάρδευσον τὸν νοῦν μου, ἀύλοτάτοις ρείθροις, μητρικῆς σου χρηστότητος, εὐλογημένη Ἀγνή, ἵνα σὲ μεγαλύνω.

Ὡιδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑδασι θείοις, τῆς σῆς λαμπρᾶς προμηθείας, τῶν παθῶν ἡμῶν κατάσβεσον τὴν φλόγα, ἵνα σὲ τιμῶμεν, Βαρβάρα Ἀθληφόρε.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γενοῦ μοι Μάρτυς, καταφυγὴ ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἀντίληψις ἐν λυπηροῖς τοῦ βίου, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, προπύργιον Βαρβάρα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐχουσα Μάρτυς, πλουσίαν χάριν θεόθεν, ἐνεργεῖς ἀεὶ ἐν θαύμασιν ἰάσεις, καὶ δεινῶν ἐξαίρεις ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἀγνή Παρθένε, καθάγνισον τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταύγασον τὸν νοῦν μου τῇ σῇ δόξῃ, ὥς ἂν ἐκτινάξω τὸν κάρον τῆς ἀπάτης.

Ὡιδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωμάτων ἀσθενείας, καὶ τὰς καχεξίας, τὰς ἀνιάτους ἰᾶσαι ἐκάστοτε, τῶν προσιόντων Βαρβάρα τῇ προστασίᾳ σου.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχύν τὴν τοῦ Βελίαρ, θραῦσον Ἀθληφόρε, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ αἵτησαι, τὴν τῶν πταισμάτων Βαρβάρα ἡμῖν συγχώρησιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγίστη σου ἡ χάρις, πάντας γὰρ προφθάνεις, τοὺς προσφωνοῦντας τὴν κλῆσίν σου ἐνδοξε, καὶ βοηθείας ὀρέγεις χεῖρα τοῖς πάσχουσι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου θεῖε θρόνε, Κεχαριτωμένη, ἀπὸ κοπρίας παθῶν με ἀνύψωσον, πρὸς ἀρετῶν ἀναβάσεις τῇ σῇ χρηστότητι.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστίν ὧς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις Ἀθληφόρε πανευκλεής, παρθένων ἡ δόξα καὶ Μαρτύρων ἡ καλλονή. Χαίροις ἱαμάτων ἡ πολυχεύμων κρήνη, Βαρβάρα τοῦ Σωτῆρος, νύμφη περίδοξε.

Ἄνθος πανευῶδες καὶ εὐθαλές, ἐκ ρίζης φυεῖσα ἀκανθώδους τῆς ἐν Χριστῷ, ὁσμῆς διαπνέεις τὴν εὐωδίαν κόσμῳ, ἀθλήσεως ἀγῶσιν, ὧ καλλιπάρθενε.

Τοῦ πατρός λειποῦσα τὸ ἀσεβές, νύμφη ἀνεδείχθης τοῦ Σωτῆρος περικαλλής, καὶ

αὐτὴ ὡς προίκα πολύολβον προσάγεις,
ἀθλήσεως τοὺς πόνους, Βαρβάρα ἔνδοξε.

Ὡραν παριδοῦσα νεανικὴν, καὶ πλουῦτον
καὶ δόξαν καταλείψασα ὡς φθαρτά, τὸν
Χριστὸν ἐξ ὅλης ἡγάπησας καρδίας, καὶ
τούτῳ προσηνέχθης, στεροῦς παλαίσμασι.

Πάθη θεραπεύουσα χαλεπά, ἐξαίρετον
χάριν ἐκομίσω παρὰ Χριστοῦ, τὰς λοιμώδεις
νόσους ἐλαύνειν ἀνενδότως, ἐξ ὧν ἡμᾶς τῆς
λώβης, Βαρβάρα φύλαττε.

Πᾶς τις ὁ προστρέχων τῷ σῶ Ναῶ,
κομίζεται τάχος τὰ αἰτήματα συμπαθῶς.
Ὅθεν ἡμῶν δέχου Βαρβάρα τὰς δεήσεις, καὶ
πλήρου τὰς αἰτήσεις, ἐκδυσωποῦμέν σε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ
Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε
πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην
σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ
προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποιθήκαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα,
μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ'
ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου·
πάντες τὸ ὄνομά σου ἔργα χειρῶν σου, καὶ
ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς
σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ρυσθείημεν διὰ σοῦ
τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τοῦ
γένους τῶν Χριστιανῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν· καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς ἀγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μάρτυς Ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἐνδοξε Βαρβάρα θεόφρον, ἀξιοθαύμαστε, πάσης περιστάσεως, δεινῆς ἀπάλλαξον, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τῶν ἐπερχομένων, τοὺς τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντας θερμῶς. Σὺ γὰρ βοηθὸς ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν μεσιτεία, πέλεις τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)

Δίστιχον.

*Βαρβάρα, Γεράσιμον τὸν σέ ὑμνοῦντα
Πάσης ὀδύνης ἐκλύτρωσαι ἐν τάχει.*